

20-річчя повернення осідку Глави УГКЦ зі Львова до Києва

«Наші воїни різних Церков стоять біля однієї жертовної чаші війни – чи це не заклик до нашого християнського сумління?» – Мирослав Маринович 2

День незалежності України – 24.08.2025

Папа Лев XIV привітав українців з Днем Незалежності..... 4

Глава УГКЦ на Національному молитовному сніданку: «Україна є, Україна була і буде, тому що така воля Божа» 5

З Україною в серці..... 7

Високими державними нагородами відзначено трьох єпископів УГКЦ..... 8

20-ліття української громади в Галле

«Таємниця життя нашого народу – у вірі»: владика Богдан на святкуванні 20-ліття української громади в Галле 9

Паломництва

Проща українців у Фрайбурзі..... 11

Проповідник благовісті: на Львівщині відбулася проща, присвячена о. Маркіянові Шашкевичу 12

100-ліття СУМу

Владика Степан Сус із сумівцями в Бельгії: «Не загубиться лише той, хто має чіткі орієнтири в житті»..... 13

Випуск 85 «Хроніки періоду великої війни»..... 16

Музичний вікенд у Гамбурзі 17

43-тя Лемківська ватра збрала у с. Ждиня українців з усієї Польщі..... 18

Парафіяльна молодь організувала табір для дітей у Стокгольмі..... 20

Львівська монахиня стала лауреаткою міжнародного конкурсу композиторів 21

У Фінляндії міністр закордонних справ України зустрівся з українською громадою. 22

Українська громада з Ганновера пожертвувала автомобіль для духовно-реабілітаційного центру 23

Глава УГКЦ у 181-й тиждень війни: Молимося, щоб Європа усвідомила Україну як частину своєї культури і свого простору 24

Блаженніший Святослав освятив Алею героїв у місті Шептицький..... 25

Владика Богдан до української громади у Магдебурзі: «Час рабства і неволі вже минув» 27

У Львові освятили місце під будівництво артпростору «МАЙСТЕРНЯ» 29

На війні важливо мати надійну спільноту однодумців – проректор Любомир Тарновський про враження від поїздки на передову 30

Діти з окупованих територій України зустрілися з кардиналом Маттео Дзуппі в Італії 34

Владика Максим Рябуха: «Російський онлайн-каталог викрадених дітей – це абсурд і жах» 36

У Мюнхені провели парафіяльний табір «ДІМ» 37

Молитва до Фатімської Богородиці у Бюрени 38

Єпископа УГКЦ внесено до Золотої книги міста Бюрени у Німеччині 40

Свято у Фінляндії..... 41

Нове україномовне душпастирство у Німеччині 42

«Господь допускає випробування, щоб нас ще більше очищати», – владика Богдан до українців у Касселі 43

ВРЦіРО заявила про неприпустимість вимог росії щодо діяльності РПЦ в Україні..... 45

Із роздумів Папи Бенедикта XVI

Папа Бенедикт XVI: пізнавати Бога та робити Його знаним для інших 47

#вічніістини

Пекло: трагедія надужитої свободи..... 49

Со святими упокой

У Львові відбувся похорон Андрія Парубія 51

«НАШІ ВОЇНИ РІЗНИХ ЦЕРКОВ СТОЯТЬ БІЛЯ ОДНІЄЇ ЖЕРТОВНОЇ ЧАШІ ВІЙНИ – ЧИ ЦЕ НЕ ЗАКЛИК ДО НАШОГО ХРИСТІЯНСЬКОГО СУМЛІННЯ?» – Мирослав Маринович

18.08.2025 р.

Мирослав Маринович, президент Інституту релігії та суспільства, радник ректора УКУ, виголосив вступну доповідь під час круглого столу «Один Божий народ...», що відбувся 18 серпня, у Патріаршому центрі в Києві. Науковий захід організовано з нагоди 30-річчя відновлення Київської митрополії УГКЦ, 20-річчя повернення осідку Глави УГКЦ до Києва та 12-річчя освячення Патріаршого собору. Пан Мирослав проаналізував еволюцію ідей церковної єдності, виклики, які поставила російська агресія перед українським християнством, і перспективи майбутнього об'єднання Київської Церкви.

Мирослав Маринович наголосив, що перенесення осідку Глави УГКЦ до Києва та будівництво Патріаршого собору стало *«ною сторінкою в історії нашої Церкви»*. Цей крок, за його словами, був покликаний повернути духовний скарб єдності Київській Церкві.

«Був час Галичині одній зберігати скарб єдності з апостолом Петром наших днів, коли Київ увіходив у смугу свого історичного затемнення. Сьогодні, коли Київ крок за кроком повертає собі давню первопрестольність, настав час Галичині повернути в його скарбницю дух церковної єдності», – наголосив він.

Мирослав Маринович нагадав про програмне послання патріарха Любомира «Один Божий народ у краї на Київських горах» (2004). Там було запропоновано «вийти за межі історичних образ і непорозумінь», був там також заклик до єдності Київської Церкви в дусі інклюзивності.

«Мислити про єдність Київської Церкви означає не відмовлятися від скарбу сопричастя з різними християнськими центрами, а навпаки – збагатити здобутками цього сопричастя сукупні духовні надбання Київської Церкви», – зачитував він слова послання.

Водночас, за словами доповідача, війна росії проти України поставила нові виклики. «З початком повномасштабного вторгнення нестерпною для більшості українців стала колабораційна постава ієрархії та загалом вірних УПЦ, які й далі зберігали вірність ідеології "русского міра"», – зазначив він. Попри це, п. Маринович наголосив: «Релігійний і культурний вплив москви на українців не вдасться ліквідувати законом. Але я певен, що разючих змін зазнає сама росія та Московський патріархат».

Він висловив переконання, що нинішня війна стане тригером для глибоких трансформацій. «Якщо Російська Православна Церква пройде через катарсис, вона може трансформуватися у церковне тіло, яке зможе підпорядкуватися євангельським правилам християнської спільноти. І тоді ситуація може змінитися кардинально: вже не Київ шукатиме ласки москви, а оновлена москва – порозуміння з Києвом», – сказав він.

Завершуючи, Мирослав Маринович звернув увагу на свідчення єдності, яке подає український народ у час війни: «Наші воїни, які належать до різних Церков і навіть різних релігій, можуть стояти разом біля єдиної жертвної чаші війни. Чи не є це мовчазним закликом до нашого християнського сумління?».

ПАПА ЛЕВ XIV ПРИВІТАВ УКРАЇНЦІВ З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

24.08.2025 р.

Посланням, надісланим на ім'я Президента України, Папа Лев XIV привітав український народ з національним святом, запевняючи у своїх молитвах, особливо за поранених, за тих, хто втратив близьких і тих, хто залишився без домівок.

«З серцем, зболеним через насильство, яке спустошує вашу землю, звертаюся до Вас у цей день вашого національного свята», – пише Папа Лев XIV у вітальному посланні, надісланому на ім'я Президента України Володимира Зеленського з нагоди Дня Незалежності України.

Святіший Отець запевняє у своїх молитвах «за народ України, який страждає від війни, – особливо за всіх поранених, за тих, хто втратив близьких, і за тих, хто залишився без домівок».

«Нехай же Сам Бог втішить їх, нехай зміцнить поранених і дарує вічний спочинок померлим», – підносить молитву Лев XIV, підкреслюючи, що також благає Господа, щоб Він «зворушив серця людей доброї волі, щоб гуркіт зброї замовк і поступився місцем діалогу, відкривши шлях до миру для добра всіх». *«Ввіряю вашу країну Пресвятій Діві Марії, Цариці Миру», – завершує Папа.*

«Щиро вдячний Його Святості за глибокі слова, молитви та увагу до народу України в часи руйнівної війни. Усі наші надії та зусилля спрямовані на те, щоб наша країна здобула довгоочікуваний мир. Щоб перемогли добро, правда й справедливість», – відповів на це вітання Володимир Зеленський на офіційних аккаунтах у соціальних мережах, зазначаючи, що Україна цінує «моральне лідерство та апостольську підтримку Папи Римського Лева XIV».

о. Тимотей Т. Коцур, [«Новини Ватикану»](#)

Глава УГКЦ на Національному молитовному сніданку: «УКРАЇНА Є, УКРАЇНА БУЛА І БУДЕ, ТОМУ ЩО ТАКА ВОЛЯ БОЖА»

25.08.2025 р.

25 серпня у Мистецькому арсеналі в Києві, у межах відзначення 34-ї річниці Дня Незалежності України, відбувся другий Національний молитовний сніданок. На нього всіх запросив Президент України Володимир Зеленський.

Цьогорічний міжконфесійний молитовний сніданок об'єднав у молитві 1 200 представників релігійних організацій, високопосадовців, урядовців, військових, родин загиблих героїв, військових капеланів, волонтерів, громадських активістів. Також Україну в молитві підтримали понад 350 іноземних гостей із 50 країн. З офіційними промовами виступили прем'єр-міністр Королівства Норвегії Йонас Гар Стере та спецпредставник Президента США з питань України Кіт Келлог.

Участь у заході взяли релігійні діячі зі Сполучених Штатів Америки, Кореї, Японії, країн Скандинавії, Великобританії, Ірландії, країн Західної Європи, зокрема митрополит Йона Йозеф Максим зі Словацької Греко-Католицької Церкви, президент Єпископської конференції Європи, архієпископ Вільнюса Гінтарас Грушас.

Українську Греко-Католицьку Церкву представляв Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав. Також були присутні митрополит Філадельфійський Борис Гудзяк і єпископ єпархії Пресвятої родини в м. Лондон владика Кеннет Новаківський, військові капелани, миряни УГКЦ.

Молитовно розпочали сніданок Глава УГКЦ Блаженніший Святослав, предстоятель Православної Церкви України митрополит Епіфаній і голова Всеукраїнського союзу Церков євангельських християн-баптистів Валерій Антонюк.

Виголошуючи молитву, Блаженніший Святослав пригадав народну мудрість, що той, хто вміє слухати і чути голос Бога, того Бог благословляє. У своїй молитві він просив про Боже благословення для України, для всіх тих, які підтримують сьогодні Україну, борються за її свободу і незалежність, просячи, щоби *«Бог благословив усіх справедливим, небесним і стабільним миром, за який усі так змагаємося»*.

Гості й учасники різних конфесій молилися за українських військових, поранених, тих, які перебувають на окупованих територіях, у полоні, зниклих безвісти, за Україну та справедливий мир.

Коментуючи значення молитовного сніданку, Патріарх зауважив, що «це була дуже унікальна подія, масштабна і глибока». «Маю таке враження, що кожен учасник цієї події пережив дуже глибокий особистий досвід молитви, спілкування з багатьма друзями, людьми з різних країн світу, котрі підтримують Україну», – розповів Глава УГКЦ.

«Головне слово, яке Господь Бог посилає сьогодні до всіх тих, які брали участь в цій події, котрі сьогодні приїхали в Україну, – це те, що Україна є, Україна була і буде, тому що така воля Божа. А також це воля багатомільйонного героїчного українського народу, що Україна сьогодні є і буде як вільна, незалежна, соборна держава. І хто здатний почути цей голос Божий, який Бог посилає сьогодні Україні і всьому світові, той буде Богом благословенний», – зазначив Глава УГКЦ.

Джерело: [Департамент інформації УГКЦ](#);
світлини офіційного інтернет-представництва Президента України
та Геннадія Мінченка, Укрінформ

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

24.08.2025 р.

23 серпня 2025 року за ініціативи «UA Bayreuth» українці зібрались на центральній площі м. Байройт, щоб хвилиною мовчання вшанувати всіх жертв російської війни в Україні та відкрити виставку просто неба під назвою «Сила незламності», присвячену війні в Україні. На заході був присутній також душпастир місцевої громади о. Іван Сохан, який приїхав із Бамбергу, щоб підтримати цю важливу ініціативу та поспілкуватися з місцевими українцями, українськими захисниками, які зараз перебувають на реабілітації в Байройті, та з німецькими друзями України.

А в неділю 24 серпня у Бамберзі та Вюрцбургу в місцевих українських громадах відбулись святкові богослужіння, в часі яких українці дякували Господу за дар незалежності України, молились за всіх тих, хто спричинився і продовжує її відстоювати сьогодні, українських захисників і захисниць, просили в Господа справедливого та довготривалого миру, згадували українських поранених та полонених, братів і сестер в окупації та тих, хто у різний спосіб постраждав від цієї війни, а особливо ж полеглих героїв і всіх невинних жертв російської агресії в Україні.

У своїй проповіді український священник наголосив, що дар Незалежності зобов'язує українців до відповідальної боротьби за неї, зобов'язує берегти та розвивати її в міру можливості та покликання кожного з нас особисто.

Цього ж дня у містах Кульмбах, Вюрцбург, Бамберг та Гоф за ініціативи місцевих українських активістів відбулися різні заходи, акції та процесії.

ВИСОКИМИ ДЕРЖАВНИМИ НАГОРОДАМИ ВІДЗНАЧЕНО ТРЬОХ ЄПИСКОПІВ УГКЦ

23.08.2025 р.

23 серпня 2025 року Президент України підписав Указ № 617/2025 «Про відзначення державними нагородами України». У документі зазначено, що Володимир Зеленський високими державними нагородами відзначив двох митрополитів УГКЦ: **владику Бориса Ґудзяка**, архієпископа і митрополита Філадельфійського, орденом «За заслуги» I ступеня, а **владику Володимира Ковбича**, архієпископа і митрополита Куритибського, орденом «За заслуги» III ступеня. Також було відзначено орденом «За заслуги» III ступеня **владику Йосифа Міляна**, єпископа-помічника Київської архієпархії УГКЦ.

Згідно з Указом, митрополитів Бориса і Володимира відзначено за вагомий особистий внесок у зміцнення міждержавного співробітництва, підтримку державного суверенітету та територіальної цілісності України, благодійну діяльність, популяризацію Української держави у світі.

Натомість владика Йосифа Міляна, єпископа-помічника Київської архієпархії, нагороджено за значні заслуги у зміцненні української державності, мужність і самовідданість у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, а також за вагомий особистий внесок у розвиток суспільного життя та сумлінне виконання професійного обов'язку.

«ТАЄМНИЦЯ ЖИТТЯ НАШОГО НАРОДУ – У ВІРІ»: владика Богдан на святкуванні 20-ліття української громади в Галле

10.08.2025 р.

У неділю, 10 серпня 2025 року, в парафії Блаженного Миколая Чарнецького м. Галле відбулася урочиста Архиєрейська Літургія з нагоди 20-ї річниці заснування української греко-католицької громади. Очолив богослужіння владика Богдан, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії.

У своїй проповіді архиєрей подякував Богові та всім вірним за вірність і жертовність у служінні, підкресливши, що джерелом живучості українського народу є віра в Бога. Він нагадав, що українці, які опинилися на чужині, принесли із собою скарб гідності, свободи та християнської віри і не лише зберегли його, але й діляться ним із місцевими мешканцями, які виявили солідарність та підтримку.

«Мабуть ті, хто стояв у витоків цієї громади, не могли собі уявити, що за 20 років цей храм буде наповнений нашими віруючими Божими людьми – українцями, які принесли зі собою великий скарб, скарб гідності, свободи

і святої віри. І не тільки принесли. Ми цей скарб носимо, свідчимо і ділимося ним,» – сказав владика Богдан.

Посилаючись на слова апостола Павла, єпископ зазначив, що кожен християнин є «живим храмом Божим», а сила українців полягає в тому, що в них живе Святий Дух. *«Пекло не може здолати Божого Духа. І в цьому – запорука нашої остаточної перемоги»*, – наголосив проповідник, говорячи про незламність українського народу в боротьбі з російським агресором.

Особливу увагу владика Богдан звернув на три прохання, з якими Ісус молився до Отця, і які сьогодні залишаються актуальними для кожної християнської спільноти:

ЗРОСТАТИ У ПІЗНАННІ БОГА

«"Щоб вони пізнали Тебе, істинного Бога". Я бажаю, щоб кожного разу ви, прийшовши до храму, виходили збагачені у вірі», – сказав єпископ.

БУТИ ЄДИНИМИ В ЛЮБОВІ

«Сила спільноти у її єдності. Зберігайте єдність союзом любови, щоб ваша любов поширювалася далі поза цю спільноту».

БУТИ ЗАХИЩЕНИМИ ВІД ЗЛА

«Не дай, щоб зло тебе перемогло, а перемагай зло добром», – закликав архиєрей.

Також слова вдячності єпископ скерував до засновника громади **о. Богдана Луки** та її нинішнього настоятеля **о. Андрія Кадлубіцького**, а також до всіх, хто творив і розвиває цю парафію.

Наприкінці проповіді архиєрей висловив побажання, щоб через десятки років цей храм залишався сповненим молільників, а наступні покоління українців у Галле продовжували служити Богові та ближнім, зберігаючи живу віру, єдність і любов.

«Дякуймо Богові за дар Його присутності, за нашу спільноту. Молімося, щоб ми зростали у пізнанні Бога, у вірі, в єдності і в любові, в служінні одне одному добром. Щоб ми могли славити Бога за Його любов до нас, і служити Господеві й нашим ближнім Його вічною, непереможною, благословляючою всіх нас любов'ю».

А після Літургії лунали слова вдячності звернені до владика Богдана за його архиєпископське служіння. І як знак вдячності громада подарувала апостольському екзархові панагію.

У свою чергу єпископ благословив місцеву спільноту, особливо – дітей на новий навчальний рік, а також освятив плоди. А потім відбувся святковий обід, який супроводжувався співом семінаристів зі Східної Колегії Айхштетту та грою на бандурі пані Віри.

ПРОЩА УКРАЇНЦІВ У ФРАЙБУРЗІ

27.07.2025 р.

У неділю, 27 липня, після Божественної Літургії парафіяни греко-католицької громади Святого Йосафата м. Фрайбург звершили паломництво до мальовничого куточка Шварцвальду – Санкт-Мерген. Це невелике селище відоме своєю старовинною парафіяльною церквою, яка є знаним паломницьким центром регіону.

Храм із багатовіковою історією зберігає особливу атмосферу молитви та благоговіння, а його духовний скарб – мощі священномученика Константина, приваблюють прочан з усіх куточків Німеччини. Українські прочани співали Марійські пісні, пройшли хресну дорогу та відвідали капличку святого Юди-Тадея – помічника у безвихідних ситуаціях.

Ця проща була особливою, адже цього дня Церква вшановує дідусів, бабусь та людей похилого віку. Паломники молилися за справедливий мир в Україні, за воїнів-захисників, за літніх людей, за дідусів і бабусь, за дітей та сиріт і жертв війни, а також у приватних наміреннях.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

ПРОПОВІДНИК БЛАГОВІСТІ: НА ЛЬВІВЩИНІ ВІДБУЛАСЯ ПРОЩА, ПРИСВЯЧЕНА о. МАРКІЯНОВІ ШАШКЕВИЧУ

03.08.2025 р.

У неділю, 3 серпня, на Львівщині відбулася традиційна проща на Білу Гору – паломництво, присвячене пам'яті натхненника національного пробудження Галичини, греко-католицького священника Маркіяна Шашкевича. Заходи очолив єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ Володимир Груца.

Проща на Білу Гору біля села Підлисса на Золочівщині відбувається щороку в першу неділю серпня. Нею вшановують пам'ять духовного просвітителя Галичини о. Маркіяна Шашкевича, а також згадують Січових Стрільців, в пам'ять про яких на цьому місці зведено хрест.

Цьогоріч паломництво відбулося в неділю, 3 серпня. Літургію на Білій Горі звершив єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ Володимир Груца. У проповіді владика зазначив, що Христос, як і в євангельській оповіді про помноження хлібів, і сьогодні прагне нагодувати своїх людей Хлібом Життя, і для цього кличе собі помічників.

«Християнство не є приватною річчю. Це релігія спільноти, бо з Ісусом завжди було багато народу, особливо коли ставалися чуда. Але потрібно завжди вірних слуг, які проповідують благовість, стають інструментами Бога у творенні чудес. Таким був і залишається Маркіян Шашкевич», – мовив на початку свого слова єпископ.

За словами проповідника, у цей день ми з великою вдячністю вступаємо на його рідну землю, ходимо стежками його дитинства, молодості. Протягом свого короткого життя йому вдалося зробити багато добра. Це показує, що ми також можемо праведно жити, робити добрі справи.

«Ми зустрічаємо Бога у храмі, в молитві, на горі, на лоні живої природи. Вміймо показати цю дорогу також іншим, вміймо поділитися тим, що Бог робить для нас. Так вчить нас робити Маркіян. Це не завжди легко, бо кожна людина вільна у своєму виборі, але Бог нікого не перестає любити. Нехай приклад нашого життя буде світлом для тих людей, які ще Бога не впізнали або від Нього відійшли. Нехай наше життя буде таким, що якщо хтось піде за нами, щоб він дійшов до вічної радості», – підсумував архиєрей.

[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ;
Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ; світлина: Юлія Козіброда

Владика Степан Сус із сумівцями в Бельгії: «НЕ ЗАГУБИТЬСЯ ЛИШЕ ТОЙ, ХТО МАЄ ЧІТКІ ОРІЄНТИРИ В ЖИТТІ»

10.08.2025 р.

Генеральний капелан Співки української молоді владика Степан Сус очолив Божественну Літургію з учасниками IX Світового злету СУМ, присвяченого 100-річчю організації. Богослужіння відбулося 10 серпня в українській оселі «Франкополе» в Арденах, що в Бельгії.

Під час проповіді архиерей звернув увагу на важливість духовних орієнтирів у житті, коментуючи євангельську історію про те, як Христос вгамував бурю на морі (Мт. 14, 22–34):

«Не загубиться може лише той, хто має чіткі орієнтири у житті... Євангельська історія, яку ми читаємо у 9-ту неділю по Зісланні Святого Духа, говорить нам про орієнтир, зокрема в обставинах різних пережиттів, криз, турбулентностей, щоб ми вміли бачити Бога, Божу силу там, де хвилі людського життя вселяють у нас страх і сумнів, невпевненість та деколи навіть розчарування. Той, хто попри все, не побоїться поставити Бога в центрі свого човна життя, здатний йти вперед».

Він нагадав, що перші сумівці, формулюючи гасло організації, обрали два слова: **«Бог і Україна!»**. «Це гасло стало чітким орієнтиром для багатьох поколінь, щоб не загубитися в життєвому морі, але зберегти своє – віру

в Бога і любов до України».

Владика Степан закликав молодь не боятися любити і зберігати своє, навіть коли інші цього соромляться чи забувають: «Будьте тими, хто живе цінностями, які не продаються в жодному супермаркеті чи інтернет-магазині, які ніхто не може вкрати чи відібрати. Продовжуйте естафету мужності та свідчення великої любові до Бога й України. Ця дорога прокладена жертовністю та самовіддачею тисяч героїв, які не перестають для нас світити навіть сьогодні».

У молитві взяли участь: голова Світової управи СУМ Андрій Бігун, президент Світового конгресу українців Павло Грод, представники українських громадських організацій Бельгії, а також сумівська молодь із країн Західної Європи, США, Канади, Австралії та Аргентини.

Довідка

Оселя «Франкополе» – важливий духовно-патріотичний осередок для українців у Західній Європі. Придбана 1965 року, вона стала місцем проведення таборів і зустрічей СУМ, а в липні 1966 року її освятив архієпископ Іван Бучко.

**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
сміливість, всі чини ангельські з радістю пішли
вслід за тобою на битву за ім'я і славу свого
Владики, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

Архистратиг Михаїл — скульптура роботи
Анатолія Куща, встановлена 2002 року
в Києві на Майдані Незалежності
на Печерських воротах

24.02.2022 – ?

Випуск 85 «Хроніки періоду великої війни»

Автор: **Александр Малаховський**

МУЗИЧНИЙ ВІКЕНД У ГАМБУРЗІ

20.07.2025 р.

19–20 липня в Гамбурзі відбувся IV Музичний вікенд. Уже традиційно учасники Юнацького хору «Спадщина» та дитячого хору «Малюта Спадщини» провели «Музичний вікенд» – час спільної молитви, музикування, ігор, бансів та майстеркласів.

Цього року участь у заході взяли майже сорок дітей. Усі учасники з'їхалися в суботу зранку та розпочали вікенд спільною молитвою. А ввечері діти мали можливість продемонструвати свої музичні вміння: заграли на різних інструментах – скрипці, фортепіано, гітарі, а також заспівали дитячий та юнацький хори.

Особливою частиною стала майстерка, де кожен учасник власноруч виготовив дармовис із логотипом хору – пам'ятний сувенір і символ цього музичного дійства.

У неділю учасники взяли участь у Божественній Літургії, а після її завершення поділилися плодами праці: виконали твори, які вивчили протягом вікенду.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

43-тя ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА ЗІБРАЛА У с. ЖДИНЯ УКРАЇНЦІВ З УСІЄЇ ПОЛЬЩІ

20.07.2025 р.

Упродовж 19–20 липня 2025 року українці з цілої Польщі зібралися у с. Ждиня на Лемківщині на вже 43-тю щорічну Лемківську ватру.

У суботу, 19 липня, відбулося урочисте відкриття 43-ї Лемківської ватри. Цей захід очолили ієрархи Української Греко-Католицької Церкви у Польщі: владика Євген Попович, архієпископ і митрополит Перемишльсько-Варшавський, владика Володимир Ющак, єпископ Вроцлавсько-Кошалінський, владика Аркадій Трохановський, єпископ Ольштинсько-Гданський. Особливим гостем цього річного святкування став владика Микола кардинал Бичок, єпископ Мельбурнської єпархії Святих апостолів Петра і Павла для українців в Австралії, Новій Зеландії та Океанії. Також до відкриття долучилися владика Паїсій Мартинюк, архієпископ Перемишльсько-Горлицький ПАПЦ та численне греко-католицьке та православне духовенство.

Спочатку учасники Лемківської ватри зібралися поблизу Хреста і Дзвона миру, щоби вшанувати постраждалих в акції «Вісла».

Далі на ватрянській сцені архієпископ Євген привітав всіх учасників

43-ої Лемківської ватри. Зокрема він наголосив на єдності в молитві, що відбулася напередодні на горі Явір з нагоди відзначення 100-ої річниці об'явлень Пресвятої Богородиці. Промовець заохотив усіх присутніх до підтримки культурної спадщини, яку не змогли здолати минулі вороги та не зможе подолати сьогоднішній ворог, яким є російський загарбник зі своїм «руським міром».

У свою чергу, **кардинал Микола Бичок** в привітанні зачитував євангельські слова: *«Добре нам тут бути, поставмо три намети»* (Мт. 17, 4), підкреслюючи добру атмосферу, яка панує на фестивалі. Він також вказав на важливість єдності словами з відомої пісні «В єдності сила народу – Боже нам єдність подай». Наостанок владика Микола запросив всіх спільно помолитися за мир в Україні молитвами «Отче наш» і «Богородице Діво».

У неділю, 20 липня, у польовій каплиці на Ватряному полі у Ждині була відслужена Божественна Літургія, яку очолив владика Микола кардинал Бичок. Під час Літургії владиці кардиналу співслужили єпископи Української Греко-Католицької Церкви у Польщі, а також священники: о. мітрат Ярослав Гойняк, о. Петро Павлище, о. Роман Кілик, о. Мирон Михалишин, о. Павло Добрянський та о. Дмитро Федлюк. У свою чергу, отці Ярослав Чухта, Петро Качмар та Віталій Бойко послужили вірним у Таїнстві Покаяння. Божественну Літургію своїм співом супроводжував парафіяльний хор «Благовіст», що діє на парафії Святих верховних апостолів Петра і Павла в Криниці.

У проповіді **владика Володимир Ющак** вміло поєднав ювілейні події – 100-ліття від початку об'явлень на горі Явір, Ювілейний рік в Католицькій Церкві та чергові роковини від проведення акції «Вісла» зі словом «надія» в християнському його значенні, надії, що сповниться Божа воля в нашому житті.

Наприкінці Божественної літургії **митрополит Євген Попович** подякував владиці Миколі за очолення молитви й подарував ікону як пам'ятку про участь у Лемківській ватрі. У відповідь владика Микола висловив вдячність за запрошення.

«Для мене Лемківська Ватра – це не лише свято для тіла, але насамперед свято для душі. Це, радше, проща, духовна подія, а також час, який ми можемо провести не тільки, насолоджуючись мистецькими виступами, але й у щирому, глибокому спілкуванні, що підтримує та єднає. Я мав нагоду зустрітися з одним із наших воїнів, поспілкуватися з ним, а також з матір'ю загиблого українського захисника. Такі розмови нагадують про глибину й сенс нашої спільної присутності тут», – поділився владика Микола.

За словами організаторів, у Божественній Літургії взяло участь кількасот осіб, більшість з яких є постійними учасниками Лемківської ватри та парафіянами навколишніх парафій.

Варто додати, що Лемківська ватра – фестиваль, що традиційно збирає лемків зі всього світу. Започаткований у 1983 році й є найбільшою подією лемківської культури в Польщі. У 2025-му на фестивалі також відзначили 35-ту річницю створення «Об'єднання лемків».

ПАРАФІЯЛЬНА МОЛОДЬ ОРГАНІЗУВАЛА ТАБІР ДЛЯ ДІТЕЙ У СТОКГОЛЬМІ

24.07.2025 р.

21–24 липня 2025 року у Стокгольмі відбувся християнський дитячий табір, який зібрав 36 дітей різного віку. Цей табір став особливим духовним простором, де діти не лише відпочивали, але й зростали у вірі, пізнаючи глибокі біблійні істини через історію Йосифа Єгипетського – праобраза Ісуса Христа.

Діти знайомились з історією Йосифа, який, попри зраду братів, несправедливість і випробування, залишився вірним Богові. Через катехизацію, театральні сценки та ігри учасники вчилися не зневірюватися у важкі часи, довіряти Божому плану та, найголовніше, – прощати. Прощення стало ключовим посланням табору, яке діти не лише почули, але й пережили у спільній молитві та роздумах.

Учасники були поділені на чотири групи, кожна з яких мала свого аніматора. Особливістю цього табору стало те, що підготовку та проведення великою мірою взяли на себе учасники парафіяльної молодіжної спільноти. Маючи попередній досвід особистої участі у таких таборах, молодь креативно та відповідально долучилася до організації парафіяльного табору. Гостями та основними ідейниками цьогорічних «Канікул з Богом» були отець диякон Микола Гірняк з дружиною Іриною, які прибули для проведення табору з Італії.

Програма табору включала щоденну спільну молитву, катехизацію, можливість приступити до Таїнства Сповіді, літургійний спів, ігри на свіжому повітрі, театральні постановки на біблійні теми, спільну ватру зі співом та частуванням.

Повідомив о. Андрій Мельничук; джерело: ukrainische-kirche.eu

ЛЬВІВСЬКА МОНАХИНЯ СТАЛА ЛАУРЕАТКОЮ МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ КОМПОЗИТОРІВ

30.07.2025 р.

Сестра Марія (Слепченко), яка є настоятелькою монастиря контемплативних редемптористок у Львові, здобула гран-прі на конкурсі *International Youth Music Competitions* у США. Як повідомляє ZAXID.net, її ораторію *Canticum Canticorum* («Пісня Пісень») відзначили найвищою нагородою в категорії симфонічних та хорових творів у американському конкурсі ІУМС.

Поданий на конкурс запис здійснили: Львівська академічна хорова капела «Дударик», хор «Глорія» Львівської філармонії, симфонічний оркестр Львівської філармонії, солісти: Софія Соловій і Юрій Йосифович, диригенти Дмитро Кацал та Юрій Бервецький.

Сестра Марія (Слепченко) є настоятелькою монастиря контемплативних редемптористок. Навчалася у Львівській спеціальній музичній школі ім. Соломії Крушельницької, певний час вивчала композицію в класі Мирослава Скорика у Львівській національній музичній академії. Обравши духовне покликання, продовжує активно творити, її композиції як релігійного, так і світського змісту часто виконують у Львові та за кордоном. Марія Слепченко вже є лауреаткою міжнародного конкурсу композиторів у Відні (Австрія) та конкурсу композиторів ім. Яна Сібеліуса у Гельсінкі (Фінляндія).

Джерело: risu.ua; світлина: Марія Слепченко/ФБ

У ФІНЛЯНДІЇ МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ ЗУСТРІВСЯ З УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ

31.07.2025 р.

31 липня 2025 року у м. Гельсінкі, в приміщенні готелю *Crowne Plaza Helsinki*, відбулася зустріч представників українських громад у Фінляндії з міністром закордонних справ України Андрієм Сибігою. На запрошення надзвичайного і повноважного посла України у Фінляндській Республіці – п. Михайла Видойника, участь взяв душпастир для українців греко-католиків у Фінляндії – о. Андрій Хомен.

Під час зустрічі п. Андрій Сибіга зазначив, що Фінляндія є однією із країн-лідерів Європейського Союзу в допомозі для України. Промовляючи до українців, міністр зазначив: *«Нам потрібно і надалі показувати і демонструвати, що Україна у цій боротьбі не одна, що Україна має велику підтримку від союзників, за що їм щира подяка. Дякую вам, що є великим голосом України тут у Фінляндії»*.

Також було обговорено ряд проблем та викликів, з якими українці зустрічаються у Фінляндії: це вплив російських ЗМІ на території Республіки; вплив російської мови у сфері виховання і шкільництва, та інше.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА З ГАННОВЕРА ПОЖЕРТВУВАЛА АВТОМОБІЛЬ ДЛЯ ДУХОВНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

01.08.2025 р.

Автомобіль доставлено в Україну для духовно-реабілітаційного центру «Світлиця», де він служитиме для зцілення ран війни.

Попередньо громада українців у Ганновері, якою духовно опікується о. Роман Максимців, доставила в Україну шість автівок, які виконують рятувальну місію у прифронтових територіях.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

Глава УГКЦ у 181-й тиждень війни: МОЛИМОСЯ, ЩОБ ЄВРОПА УСВІДОМИЛА УКРАЇНУ ЯК ЧАСТИНУ СВОЄЇ КУЛЬТУРИ І СВОГО ПРОСТОРУ

03.08.2025 р.

Саме Глава нашої Церкви у своєму титулі Верховного Архієпископа Києво-Галицького зберігає зв'язок між Києвом і Галичем, у якому вибудовувалася вісь нашого національного, культурного життя і свідомості Київського християнства як європейського феномена. Про це сказав Блаженніший Святослав у своєму воєнному відеозверненні у 181-й тиждень повномасштабного вторгнення росії в Україну.

«Це знову був тиждень великого болю, трагедій на нашій Батьківщині. Особливо болить серце за нашу столицю», – наголосив Блаженніший Святослав. Він нагадав, що у ніч на 31 липня росія завдала по Києву масованого комбінованого удару, внаслідок якого постраждала найбільша кількість дітей від початку повномасштабного вторгнення.

«Ми молимося за невинно убієнних жертв цієї злочинної терористичної акції. Обіймаємо усіх постраждалих», – додав Предстоятель.

Підсумовуючи липень, Блаженніший Святослав назвав його «героїчним», подякувавши українським військовим за захист нашої Батьківщини: «Понад 33 тисячі російських військових було вбито чи поранено. Україна героїчно бореться і обороняється!».

Глава Церкви відзначив важливе рішення Верховної Ради, яка 31 липня відновила незалежність антикорупційних інституцій, – саме те, чого вимагала українська молодь. «"Ні" корупції означає "ні" нищенню зсередини нашої держави та її інституцій», – підкреслив він.

Предстоятель також пригадав 160-ту річницю від дня народження праведного митрополита Андрея Шептицького, закликавши до глибшого пізнання його постаті та молитви за завершення процесу беатифікації. Він подякував єврейській громаді Києва, яка теж вшанувала пам'ять митрополита Андрея як рятівника євреїв у роки Другої світової війни.

Блаженніший Святослав розповів і про участь української молоді у Ювілейній прощі до Риму, під час якої Папа Лев XIV назвав молодих християн «світлом для світу». [...]

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ ОСВЯТИВ АЛЕЮ ГЕРОЇВ У МІСТІ ШЕПТИЦЬКИЙ

06.08.2025 р.

6 серпня в межах душпастирського візиту у м. Шептицький Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав освятив Алею героїв у центрі міста – меморіал із портретами загиблих 276 захисників України.

Глава УГКЦ спільно зі священнослужителями інших конфесій звершив Панахиду. Богослужіння супроводжував співом змішаний хор парафій громади, диригентом якого виступила мати загиблого героя Любов Лопатюк.

Звертаючись до родичів загиблих і міської громади, Блаженніший Святослав закликав пам'ятати тих, хто так любив вас, що за вас віддав своє життя: *«Я прошу вас, коли вам важко, коли ви не знаєте, яке рішення прийняти в житті – прийдіть сюди. Погляньте в очі тим хлопцям. Дозвольте їм із вічності зазирнути у ваші душі – і ви все зрозумієте. Вони навчать вас щирої любові до рідного краю».*

Глава Церкви зазначив, що «алея пам'яті – це особлива духовна мить». *«Ми в молитві співом "Вічна пам'ять" віддаємо шану всім тим, які віддали за свою Україну найдорожче, що Господь Бог їм подарував, – своє власне*

життя», – додав він.

«Спів *"Вічна пам'ять"* – це ісповідь християнської віри у Воскресіння. Це – віра в те, що Бог пам'ятає про кожного й кожна і його пам'ять проводить нас крізь смерть у Воскресіння. Бог пам'ятає про кожного: усі ті імена, записані на Алеї пам'яті, і тих, можливо, чиї імена ми ще навіть не знаємо», – зазначив Патріарх.

На Алеї слави молилися також за зниклих безвісти. «Проситимемо в Господа Бога, якщо вони живі, щоб були врятовані й повернулися до своїх рідних і близьких. Якщо ж уже їх немає між нами, щоб Господь Бог їх прийняв у свої вічні батьківські обійми на небі», – сказав Глава УГКЦ.

Відтак відбулося окроплення стендів із фотографіями полеглих воїнів.

Департамент інформації УГКЦ;
світлини Пресслужби Сокальсько-Жовківської єпархії і Дмитра Войтовича

Владика Богдан до української громади у Маґдебурзі: «Час рабства і неволі вже МИНУВ»

10.08.2025 р.

У неділю, 10 серпня 2025 року, під час Архиєрейської Божественної Літургії в українській громаді Маґдебурґа владика Богдан виголосив глибоку та зворушливу проповідь, у якій закликав українців «плисти проти течії на зустріч великій цілі» в єдності та молитві за Україну.

Роздумуючи над євангельським уривком (Мт. 14, 22–34) про те, як Ісус наказав учням сідати в човен і плисти на інший берег, архиєрей порівняв цей заклик із батьківською турботою:

«Іноді Господь спонукає нас зрушитися з місця, бо знає, що стабільність без зросту швидко переходить у стагнацію, а від стагнації – лише пів кроку до деградації».

Владика Богдан підкреслив, що Божий заклик завжди веде до свободи та повноти життя, навіть якщо шлях до неї пролягає через випробування:

«Час рабства і неволі вже минув. І ми ніколи не повернемося до того ярма, яке нам коштувало мільйони невинних життів», – сказав архиєрей, представляючи старозавітню історію виходу ізраїльського народу з неволі та трагічні події в житті українського народу під нищівним пануванням російського імперіалізму.

Звертаючись до сучасних обставин війни та страждання в Україні, єпископ нагадав, що навіть у найтемніші часи Ісус не залишає свого народу:

«Ми не є самі, ми не є покинуті. Бог не є приви́дом у вашому житті. Це, що по-людськи неможливо, – стається дійсністю завдяки Божій силі і Божій присутності».

Окрему увагу апостольський екзарх приділив силі молитви, зазначивши, що Ісус не лише підтримує нас, а й молиться за нас:

«Найбільша сила – знати, що ми єднаємо свою молитву з молитвою Ісуса за нас і Бог Отець обов'язково її вислухає».

А відтак владика Богдан закликав усіх бути одні для одних джерелом надії, сили і підтримки через молитву:

«Молімося одні за одних, особливо за наш стражденний боголюбивий народ на рідних землях, який зараз переживає жахливі випробування. Ми є далеко, але наше серце дуже близько. Інколи кажуть, що на відстані ще важче переживається біль і страждання. Ми є у відносній безпеці, але тим більше ми не маємо права відпочивати. Ви багато робите, але перше завдання – молитва. Не переставайте молитися щоденно за наш народ, за його захисників, за провід нашого народу. Моліться також за тих, хто нас переслідує, за їх навернення, за їх прозріння, за покаєння. Так як Ісус простягнув руку до Петра, так і ми маємо простягати руку допомоги нашому зраненому народові», – підсумував архиєрей.

У ЛЬВОВІ ОСВЯТИЛИ МІСЦЕ ПІД БУДІВНИЦТВО АРТПРОСТОРУ «МАЙСТЕРНЯ»

11.08.2025 р.

11 серпня 2025 року у Львові відбулося закладання капсули на місці майбутнього артпростору «МАЙСТЕРНЯ» – частини «UNBROKEN – екосистеми людяності», що допомагатиме цивільним, військовим і ветеранам працювати з травмою, відновлювати внутрішні сили та знаходити нові сенси життя.

Місце і капсулу освятив єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ владика Володимир Груца. Під час свого слова він наголосив, що Львівська архієпархія плекає тісне партнерство з архієпархією Фрайбурга та пригадав учорашні слова мера Фрайбурга Мартіна Горна, які він сказав після Літургії у Митрополичих садах: *«У Фрайбурзі дбають не тільки про матеріальну допомогу для Львова, але й багато моляться за вас».*

Участь у події взяв і сам мер Фрайбурга, місто-побратим якого стало ключовим партнером у створенні «МАЙСТЕРНІ».

Новий простір постане у реконструйованій будівлі колишньої котельні та стане безпечним місцем психологічного відновлення, творчості та спілкування. Тут відбуватимуться мистецькі практики, арттерапія, лекції, резиденції та міжнародні обміни.

Підготувала Юлія Козіброда;
джерело: [Пресслужба](#) Львівської архієпархії УГКЦ

НА ВІЙНІ ВАЖЛИВО МАТИ НАДІЙНУ СПІЛЬНОТУ ОДНОДУМЦІВ – ПРОРЕКТОР ЛЮБОМИР ТАРНОВСЬКИЙ ПРО ВРАЖЕННЯ ВІД ПОЇЗДКИ НА ПЕРЕДОВУ

11.08.2025 р.

«Поїхати на Донбас була моя давня, майже таємна мрія. Хотів відвідати випускників УКУ, які служать у ЗСУ, та відчути військову "кухню" зсередини», – каже Любомир Тарновський, проректор із адміністративних та фінансових питань УКУ, який повернувся з нещодавньої поїздки на схід і поділився враженнями від побаченого та почутого.

Я вже давно хотів провідати своїх друзів, наших випускників, побачити зсередини життя військових. Час від часу я замислювався над тим, а що б я робив на їхньому місці, як би справився з викликами, побутом, страхом... Тому поїхати на Донбас та відчути військову «кухню» зсередини була моя давня, майже таємна мрія.

І от в останні вихідні липня, я вже їду в маршрутці, яка мчить із Дніпра через донбаські степи, всіяні мільйонами соняхів і прикрашені червоними териконами. Назустріч час від часу трапляються військові авто, евакуаційні швидкі, переважно старі машини місцевих з повними причепами – люди їдуть у невідомість, лишаючи позаду рідні міста й села, домівки, друзів, усе...

Очікування та хвилювання були незвичними й трохи тривожними: як воно буде? як сприймуть мене військові? Було ще багато різних думок...Тому ділюся своїми рефлексіями.

Любомир Тарновський та Григорій Пристай

(не називатиму ім'я з міркувань безпеки) – комбригом відомої бригади, який без пафосу, по-дружньому ділився своїми історіями під час вечері біля вогню.

На кілька днів я занурився у військовий побут. Найближча асоціація, яка в мене виникла, – пластовий табір. Літній душ, лазничка на вулиці, приготування їжі на вогні, – усе як в дитинстві під час таборування. Особливо запам'ятався борщ у казані на вчорашніх ребрах, картопля на бороні, а на десерт – компот із білого наливу та дикої м'яти. Без перебільшення – це найсмачніше, що я їв останнім часом. І, навіть, близькість до передової не затьмарила насолоди від сну у наметі під спів цвіркунів. Я вже давно так не висипався.

Гостював я у мого друга Григорія Пристая, випускника УКУ, який служить у 108-му батальйоні «Вовки Да Вінчі». Враження від співжиття з нашими захисниками досі тримають. Військовослужбовці, з якими я зустрічався, – дуже професійні, з великим досвідом кожен у своїй сфері. Багато хто пройшов складні випробування на війні, опиняючись за крок до полону чи смерті. Це люди цілковито віддані своїй справі, які намагаються принести максимум користі, попри втому та сильне бажання врешті повернутися додому. Мені пощастило познайомитися й з Героєм України

Щодо погоди: спека тут нестерпна! Справжнє пекуче літо, зовсім інше, ніж на заході України. Вже з самого ранку повітря прогріте, як у лазні, поля та посадки горять, дим та задуха виїдають очі, – і в цих умовах наші військові мають не втрачати пильності та виконувати бойові завдання.

Після повернення багато хто думав, що я був на морі, але це «прифронтова» засмага. Клімат тут суворий. Хлопці кажуть, що ближче до холодів, то побутові умови стануть важчими, через дощі ґрунт стає в'язким і рух ускладнюється, а потім прийдуть сильні морози. Ці люди – надтитани, які воюють не лише з ворогом, а й з природою. Тож треба бути готовими допомагати хлопцям усім, що може полегшити їхню службу та побут.

Окрема подяка друзям за можливість потренуватися з батальйоном. Цілий день я мав змогу постріляти з різних видів зброї на полігоні. У наш час цей базовий навик – просто необхідність!

Донбас вразив своєю красою. Не думав, що терикони будуть такими величними. Можна їхати машиною годинами, а навколо – поля соняхів, яких тут не злічити. Їхню жовту красу місцями перерізують «зуби дракона» та колючий дріт, а десь на горизонті здіймається дим від вибухів на лінії фронту. Сьогодні це і краса, і жах Донбасу.

Ми намагаємося всіляко підтримувати наших випускників на фронті, і цього разу я мав можливість привезти для батальйону подарунки від нашого університету. Радий, що зміг побачити цю частину України та познайомитися з людьми, які борються за неї.

Особливо важливим для мене було спілкування з випускниками УКУ – Грицем Пристаєм та Максимом Бичеком. Настрій у них робочий, вони дуже зосереджені на щоденних завданнях, функціях, які за ними закріплені. Часто це багато відповідальної роботи з документами, яку треба якісно виконувати. Вони розповіли, що хотіли б, аби більше процесів в армії були цифровізовані, більш інноваційні, що покращило б та пришвидшило їхню роботу.

Проректор УКУ Любомир Тарновський (зліва) з військовослужбовцями, випускниками УКУ Григорієм Пристаєм (справа) та Максимом Бичеком (по центру)

Я вкотре переконався, що де б не були випускники УКУ, вони не бояться брати на себе відповідальність і максимально якісно виконують свою роботу. Власне, саме відповідальність – одна з головних цінностей, які ми закладаємо в кожного члена спільноти УКУ.

Хлопці кажуть, що на війні надзвичайно важливо мати надійну спільноту однодумців, а з цим їм дуже пощастило. Серед побратимів панує доброзичлива атмосфера, і це додає сил для щоденної боротьби. У хлопців не має відчаю, втім, звісно, усі чекають на перемогу і сильно хочуть додому.

Дякую батальйону «Вовки Да Вінчі», підрозділу логістики, особливо нашим випускникам Грицю Пристаю та Максиму Бичеку, за теплий прийом. Дякую всім військовим за захист!

Я вже повернувся додому. Хлопці залишилися на службі... Мусимо пам'ятати ціну і підтримувати їх у будь-який можливий спосіб!

Слава Україні! Героям слава!

ДІТИ З ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ ЗУСТРІЛИСЯ З КАРДИНАЛОМ МАТТЕО ДЗУППІ В ІТАЛІЇ

12.08.2025 р.

12 серпня у містечку Кастель-Вольтурно (регіон Кампанія, Італія) кардинал Маттео Дзуппі, архієпископ Болоньї та Президент Єпископської конференції Італії, зустрівся з дітьми з окупованих територій України.

Зустріч пройшла в центрі «Fernandes», де з 1 до 15 серпня відбувався табір «Діти вдома». Разом із кардиналом прибули й інші високопоставлені гості, які сприяли звільненню українських дітей і дорослих із російського полону.

Серед присутніх були: Надзвичайний і Повноважний посол України при Святому Престолі Андрій Юраш, керівник Об'єднаного центру СБУ генерал Андрій Пастернак, архієпископ Капуа та єпископ Казерти монсенйор П'єтро Ланьезе, єпископ Аверси монсенйор Анджело Спінілло, директор Карітасу Італії дон Марко Паніелло, мер Кастель-Вольтурно Паскуале Маррандіно, директорка Карітасу архидієцезії Капуа с. Паола Джермано, директор Мігрантес архидієцезії Капуа Антоніо Кассале й український священник для громади в архидієцезії Капуа о. Мар'ян Лемчук.

Присутність кардинала Дзуппі стала для учасників важливим знаком підтримки з боку Католицької Церкви та всієї Італії. Для дітей, які зазнали окупацію, втрати рідних і полон близьких, ця зустріч стала моментом щирої турботи та підтримки.

Учасники табору підкреслюють, що ці дні стали взаємним даром: діти не лише отримували підтримку та турботу, а й самі навчили дорослих багатьом цінностям. Кожна дитина має власну історію пережиття окупації, втрати рідних, полону близьких – і все це залишило глибокий слід у серцях тих, хто з ними працював.

Цих дітей супроводжували компетентні дорослі: психологи, лікарі та інші відповідальні особи. Серед них – жінка, яка тривалий час перебувала в російському полоні – 3 роки та 13 днів, пережила тортури. **Людмила Гусейнова** – Українка, у її серці стільки людяності, що це надихає. Вона бореться і переживає за своїх сестер, які ще залишаються в російських каторжних тюрмах. Людмила просила молитов за них, і просить цього й інших. Один хлопчик, який в окупації жив лише з бабусяю, самотужки організував її похорон. Інший хлопчина, якого росіяни взяли в полон, чув обіцянку, що його змусять воювати проти України, коли йому виповниться 18 років. І це лише частина тяжких історій...

Департамент інформації УГКЦ;
Пресслужба Апостольського екзархату для українців
візантійського обряду в Італії (повідомив о. Мар'ян Лемчук)

Владика Максим Рябуха: «РОСІЙСЬКИЙ ОНЛАЙН-КАТАЛОГ ВИКРАДЕНИХ ДІТЕЙ – ЦЕ АБСУРД І ЖАХ»

13.08.2025 р.

Українська правозахисна організація «Save Ukraine» повідомила про створення росією в тимчасово окупованій Луганській області онлайн-бази даних викрадених українських дітей. У ній, за даними активістів, міститься інформація про 294 дітей, систематизованих за віком, статтю та фізичними характеристиками. Через «відділ освіти» їх пропонують росіянам для примусового «усиновлення».

Єпископ Донецького екзархату УГКЦ владика Максим Рябуха в [інтерв'ю AgenSIR](#) назвав цю практику «огидною» та «жахливою».

Графіті дітей війни на Майдані Незалежності в Києві, автор: Бенксі

«Важко змиритися з думкою, що хтось може забирати дітей і продавати їх, наче предмети. Це абсурд. Діти – це не річ, а люди. Світ не має заплющувати на це очі», – наголосив архиєрей.

За словами владики Максима, така діяльність рф не лише позбавляє дітей дому та сім'ї, а й наражає їх на небезпеку сексуальної експлуатації, торгівлі людьми та незаконної трансплантації органів.

Він також застеріг від знецінення людського життя: «Ми обговорюємо поверхові теми, тоді як перед нами відбувається безпрецедентна людська трагедія. Життя – безцінне, воно дорожче за будь-яку зброю чи амбіції».

За офіційними даними ООН та української ініціативи «Bring Kids Back UA», з початку повномасштабної війни до росії та на окуповані території депортовано щонайменше 19 545 дітей. Реальна кількість може бути значно більшою. На сьогодні вдалося повернути лише 1 350 дітей, і кожен випадок потребував участі третіх сторін, зокрема Катару, Південної Африки та Ватикану.

Владика Максим закликав усіх – від політиків до звичайних громадян – підняти голос на захист невинних: *«Ці діти не повинні платити боєм за проблеми дорослих. Ми зобов'язані боронити життя і робити все, щоб повернути кожную дитину додому».*

У МЮНХЕНІ ПРОВЕЛИ ПАРАФІЯЛЬНИЙ ТАБІР «ДІМ»

13.08.2025 р.

При катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці та св. ап. Андрея Первозванного м. Мюнхен відбувся парафіяльний табір «ДіМ» (Діти Мюнхена). Близько 60 дітей парафії різного віку змогли в цей час пережити особливу атмосферу молитви, духовних розважань, а також веселощів і радості.

Цьогорічна тема табору: «Надія». Керівники та аніматори табору розкривали її разом із дітьми за допомогою трьох євангельських уривків: про покликання апостолів (Мт 4, 18–22), про те як ап. Петро йшов по воді до Ісуса (Мт 14, 22–33) і про бурю на морі (Мр 4, 35–41). Відтак всі ці Євангелія були пов'язані з морем та човном на ньому, що стало тлом, на якому проявлявся Христос як Той, Хто кличе кожного у подорож, даючи сміливість і силу робити неймовірні речі, будучи Надією в усіх життєвих бурях.

Крім того, відбувались майстер-класи, банси, квести та ігри. А завдяки праці с. Йосафати і її команди на кухні діти ласували смачними обідами та перекусками.

Великою радістю стало те, що ще минулорічні учасники табору стали цього року вже аніматорами, продовжуючи таборовий дух і традиції.

На час табору випало також свято Преображення, в часі якого діти мали можливість зустрітись з владикою Богданом, який отримав від них футболку, горнятко та ручку із таборовою емблемою, що буде приємним нагадуванням про цю зустріч.

МОЛИТВА ДО ФАТІМСЬКОЇ БОГОРОДИЦІ У БЮРЕНІ

13.08.2025 р.

13 серпня 2025 року Преосвященний владика Богдан, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, очолив Святу Літургію і щомісячну молитву у парафіяльній церкві Святого Миколая м. Бюрен, де зберігається національна копія чудотворної статуї Фатімської Богородиці, яку Папа Павло VI освятив у Фатімі спеціально для Німеччини з дорученням і благословенням молитися за мир і поширювати Послання Богородиці з Фатіми у всій Німеччині.

У молитовному дійстві взяли участь священники, семінаристи, мер міста Бюрен та багато молільників, які плекають набожність до Фатімської Матері Божої. Варто додати, що ця фігура «подорожує» від парафії до парафії впродовж багатьох років.

У своїм слові до зібраних молільників владика Богдан пригадав заклик св. Папи Івана Павла II, яким він молився про зіслання Святого Духа на свій народ під час першого візиту до Польщі 1979 року: *«Нехай зійде Твій Дух і оновить обличчя землі! Цієї землі!»*. Проповідник наголосив, що теперішній світ також потребує оновлення силою і благодаттю Святого

Духа, оскільки у наше життя вдерлася жахлива війна, яку Росія вже багато років поспіль веде проти українського народу.

Архиєрей скерував погляд присутніх до Богородиці, яка першою прийняла Боже запрошення співпрацювати у оновленні і спасінні світу через вірне сповнення Божої волі у власному житті. На думку проповідника, Богородиця своїми пересторогами у Фатімі і ще більше – своїм життям вчить нас трьох суттєвих постав, необхідних для справжнього і тривалого оновлення нашого життя і нашого світу:

- 1) витривалої молитви;
- 2) співчутливої і жертвовної любові;
- 3) беззастережного довір'я до Бога.

Відтак апостольський екзарх детальніше застановився над кожним з цих елементів, ілюструючи їх прикладами того, як українці на рідних землях переносять теперішні виклики і випробування.

«Наш час – це час великого страждання і глибокого смутку, але водночас і час глибокої, жертвовної любові. Тому я дякую вам, дорогі брати і сестри, що ви, подібно до Пресвятої Богородиці, вірно стоїте під хрестом нашої національної долі і в цю мить зібрані тут, у цьому храмі, як апостоли разом з Богородицею у світлиці Тайної вечері, щоб вимолювати дар нової П'ятидесятниці для Європи та для нашого світу, зраненого гріхом і стражданням – дар Святого Духа, який прагне все оновити, все відновити», – звернувся до присутніх владика Богдан.

На закінчення проповіді єпископ закликав молільників черпати надію з обітниць Фатімської Богородиці, яка запевняє нас: *«Насамкінець моє Непорочне Серце буде тріумфувати»*, продовжувати молитися за мир в Україні, за навернення Росії та в міру власних сил надалі спричинятися до духовного оновлення Європи. [...]

ЄПІСКОПА УГКЦ ВНЕСЕНО ДО ЗОЛОТОЇ КНИГИ МІСТА БЮРЕН У НІМЕЧЧИНІ

14.08.2025 р.

14 серпня в м. Бюрен (Німеччина) відбулася урочиста церемонія внесення імені владика Богдана Дзюраха, апостольського екзарха для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, до Золотої книги міста. Почесна відзнака стала знаком солідарності з українським народом і визнанням важливості миротворчого та духовно-гуманітарного служіння єпископа.

У церемонії взяли участь мер Бюрена Буркгард Швухов і парох парафії Святого Миколая о. Хрістоф Северін. «Це – вираз нашої солідарності з українським народом і визнання вашої важливої місії у служінні миру», – зазначив у вітальному слові міський голова.

Владика Богдан, приймаючи цю нагороду, наголосив, що розцінює її як вияв пошани й підтримки всього українського народу. «Бажаю, щоб ця подія ввійшла в історію Бюрена як знак вдячності і признання від українців та Церкви», – наголосив архиєрей.

Варто зауважити, що у Золотій Книзі м. Бюрен вписані численні особистості з церковного, громадського та політичного життя, серед яких – св. Іван Павло II, останній президент СРСР Міхаїл Горбачов, кард. Йоганнес Йоахім Дегенгардт, кард. Андрес Арбореліус та інші.

Внесення імені владика Богдана до Золотої книги стало продовженням його візиту до Бюрена, адже напередодні він очолив Літургію в церкві Святого Миколая, де зберігається національна копія чудотворної статуї Фатімської Богородиці, яку освятив папа Павло VI. Після Богослужіння архиєрей зустрівся з мером, подякував громаді за підтримку України та вручив пам'ятну медаль з нагоди 65-річчя Апостольського екзархату. Ця відзнака стала свідченням поваги до його служіння й символом дружніх зв'язків між Бюреном та українцями.

[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ;
Пресслужба Апостольського екзархату в Німеччині та Скандинавії

СВЯТО У ФІНЛЯНДІЇ

16.08.2025 р.

16 серпня 2025 року представники української громади в Гельсінкі взяли участь в урочистому святкуванні свята Успіння Пресвятої Богородиці разом з Католицькою Єпархією у Фінляндії *Katolinen tiedotuskeskus*.

Святкування розпочалося зі святкової Меси, яку очолив єпископ Гельсінкі монсенйор Raimo Goyarrola. Історичним моментом для Католицької Церкви у Фінляндії стало уділення Таїнства Священства диякону Chien Nguyenin. Всі присутні щиро вітали та раділи за нового священника.

Після урочистої Меси святкування продовжилося неподалік храму смачним обідом, під час якого присутні мали змогу поспілкуватися, познайомитися, поділитися своїми враженнями та дружньо провести спільний час.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

НОВЕ УКРАЇНОМОВНЕ ДУШПАСТИРСТВО У НІМЕЧЧИНІ

17.08.2025 р.

17 серпня 2025 року вперше у церкві святого Миколая у місті Гекстері (Німеччина) було відслужено Божественну Літургію українською мовою та встановлено щомісячні Богослужіння. Відтепер Літургія українською мовою служитиметься кожної третьої неділі місяця. В інші неділі та свята вірні мають можливість взяти участь у Літургії у місті Падерборн.

Душпастир для українців Ігор Тріль у проповіді наголосив на важливості Божественної Літургії у житті людини, особливо її цілющої властивості для душі особи, яка вимушено перебуває за кордоном своєї країни. Саме молитва спільноти об'єднує в особливий спосіб навколо Ісуса Христа. Така молитва, як зазначив священник, є джерелом благодаті, зцілення та благословення.

Після Літургії присутні помолилися панахиду за тих, хто загинув в обороні України.

Довідка про місто

Місто Гекстер, яке розташоване на сході землі Північний Рейн-Вестфалія, на кордоні з німецькими землями Нижня Саксонія та Гессен, багате своєю духовною історією, зокрема, через абатство Корвей, одного з найважливіших монастирів Європи доби Каролінгів, центру місії та духовності, яке сьогодні належить до світової спадщини ЮНЕСКО.

Повідомив: о. Ігор Тріль; джерело: ukrainische-kirche.eu

«ГОСПОДЬ ДОПУСКАЄ ВИПРОБУВАННЯ, ЩОБ НАС ЩЕ БІЛЬШЕ ОЧИЩАТИ», – владика Богдан до українців у Касселі

17.08.2025 р.

У неділю, 17 серпня 2025 року, українська громада Покрову Пресвятої Богородиці у м. Кассель радо вітала владика Богдана, який звершив архипастирський візит та очолив Архиєрейську Божественну Літургію. У своїй проповіді архиєрей наголосив на силі віри, що перемагає страждання та закликав до молитви й посту як засобів духовного очищення.

«Коли ми переживаємо страсну п'ятницю, ми схильні інколи забувати про той нерозривний зв'язок, який існує між стражданням і новим життям, між смертю і воскресінням. Але Бог виявився сильнішим від усякого людського зла. Так було 2000 років тому, так є сьогодні і так буде завжди, бо Бог є вічний. І Його правда буде неодмінно торжествувати», – зазначив владика Богдан.

Архиєрей підкреслив, що сучасні випробування українського народу у час війни є випробуванням віри:

«Безбожний агресор сам опанований злом і хоче, щоб це зло і нас опанувало. Але ми не даємо цьому статися, бо не допускаємо зла до нашої душі. Він може ще смертельно зранити наше тіло, але нас він ніколи не переможе. Він сам себе зруйнує, бо Бог вижене темряву агресора з нашої землі».

Закликаючи громаду до духовного очищення, владика нагадав слова Ісуса про піст і молитву: «Піст – це не лише відмова від м'яса. Це означає навести порядок у нашому житті, поставити Бога на перше місце... Молитва – це не просто відмовляння формул, а щире спілкування з Богом у відкритості серця, у довірі, у твердому переконанні, що я стою перед кимось, хто мене безмежно любить».

А, говорячи про час випробувань, архиєрей закликав українців не втрачати надії:

«Не допускаймо до серця зневіри, страху чи почуття безнадії... Правда, любов і добро є непереможні. Вони будуть торжествувати навіть після смерті – у воскресінні. Ми теж переживаємо сьогодні велике випробування, але пам'ятаймо: коли ми будемо з Богом аж до кінця, ми дочекаємося воскресіння нашого народу. Впадуть тирани, розвалиться імперія, а Україна буде існувати так довго, як наш народ буде триматися своєї віри».

Завершуючи проповідь, владика Богдан побажав кожному вірному «ласки живої віри»: «Нехай вона буде маленька як зерно, але щоб це зерно було живим, щоб ми його підживлювали молитвою. Нехай сльози і страждання силою Христа воскреслого будуть перемінені у джерело нового життя і воскресіння для нашого народу».

ВРЦІРО ЗАЯВИЛА ПРО НЕПРИПУСТИМІСТЬ ВИМОГ РОСІЇ ЩОДО ДІЯЛЬНОСТІ РПЦ В УКРАЇНІ

18.08.2025 р.**ВРЦіРО**Всеукраїнська Рада Церков
і релігійних організацій

Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій оприлюднила заяву у зв'язку з повідомленнями медіа про вимогу російського правителя путіна під час зустрічі із Президентом США Дональдом Трампом 15 серпня 2025 року щодо «безпеки для російських православних церков» в Україні.

У документі наголошено, що від початку відновлення незалежності Україна відома у світі високими стандартами релігійної свободи, які зберігаються навіть в умовах воєнного стану.

ВРЦіРО нагадала, що в серпні 2024 року Верховна Рада України ухвалила Закон *«Про захист конституційного ладу у сфері діяльності релігійних організацій»*, яким заборонена діяльність Російської Православної Церкви (РПЦ) на території України. Це рішення було обґрунтоване тим, що РПЦ бере безпосередню участь у війні проти України, пропагує знищення українського суверенітету та благословляє агресивні дії кремля.

«Глава РПЦ, патріарх Кіріл, публічно проголосив російську агресію проти України *"священною війною"* та пообіцяв російським окупантам відпущення гріхів, чим фактично схвалив убивства українців, у тому числі християн різних конфесій», – йдеться в заяві.

Водночас у ВРЦіРО наголосили, що зазначений закон не передбачає автоматичної заборони всіх релігійних організацій, пов'язаних із РПЦ, а містить демократичні та правові процедури для встановлення їхньої афілійованості. Остаточне рішення ухвалює суд.

Як повідомляє ВРЦіРО, Державна служба України з етнополітики і свободи совісті (ДЕСС) встановила, що релігійне об'єднання УПЦ через Київську митрополію зберігає ознаки підлеглості РПЦ. У зв'язку з цим ДЕСС видала припис про усунення порушень, проте 15 серпня 2025 року Київська митрополія заявила, що *«не може взяти його до виконання»*.

«Загально відомо, що рф використовує релігію, зокрема РПЦ, як зброю для досягнення своїх неоімперських цілей у різних країнах. Фактично керівна структура РПЦ є державною російською структурою, повністю інтегрованою в систему кремлівської агресивної політики. Саме з цієї причини російський правитель захищає інтереси РПЦ на міжнародній арені», – зазначено в заяві.

Також у документі звернено увагу, що на тимчасово окупованих територіях України російська влада систематично обмежує або повністю забороняє діяльність українських релігійних організацій, зокрема й УПЦ, що свідчить про подвійні стандарти москви.

«Не можна допустити, щоб Україні нав'язували *"асиметричні"* зобов'язання щодо спеціального статусу російської мови, культури, російської православної церкви, участі або неучасті в міжнародних організаціях. Україна та український народ вибороли право самостійно обирати свій шлях подальшого розвитку та співпраці з міжнародними партнерами», – акцентує ВРЦіРО.

Наприкінці члени Ради Церков висловили підтримку зусиллям Української держави у відстоюванні національних інтересів: *«Ми благословляємо зусилля, спрямовані на досягнення справжнього, справедливого і тривалого миру в Україні, базованого на повазі до принципів Статуту ООН та міжнародного права, і просимо Всевишнього про їхній успіх та про допомогу для тих, хто ці зусилля здійснює»*.

Продовження «Хроніки періоду великої війни» буде...

ПАПА БЕНЕДИКТ XVI: ПІЗНАВАТИ БОГА ТА РОБИТИ ЙОГО ЗНАНИМ ДЛЯ ІНШИХ

23.05.2025 р.

У одній зі своїх неопублікованих проповідей, які нещодавно були зібрані в одному виданні, Папа Бенедикт XVI ділиться своїми роздумами про священничу місію всіх охрещених, які завдяки Божій любові в Ісусі Христі покликані наближатися до Його образу і подоби.

Нещодавно на полицях книгарень з'явилась книга *«Господь тримає нас за руку. Неопубліковані проповіді 2005–2007. Різдвяний піст, Великий піст, Великдень»*, у яких зібрані проповіді Папи Бенедикта XVI, які він виголосив під час свого понтифікату в Апостольському палаці Ватикану та в період емеритури в монастирі *«Mater Ecclesiae»*. Проповіді, опубліковані вперше італійською мовою у видавництві Ватикану, вже перекладені кількома мовами та були представлені цьогогоріч на Туринському міжнародному книжковому ярмарку. Нижче подаємо підсумок однієї з проповідей, яка з'явилась на сторінках часопису *«L'Osservatore Romano»* під назвою: *«Наше царське священство»*.

ІСТОТНІ НАСЛІДКИ СВЯТОЇ ТАЙНИ ХРЕЩЕННЯ

Окреслюючи царське священство всіх охрещених (пор. Вих. 19,6; 1 Пт. 2,9), Папа Бенедикт XVI вказує на два важливі аспекти Святої Тайни Хрещення. По-перше, Хрещення – це не тільки індивідуальна реальність, яка охоплює змиття первородного гріха і дар освятної благодаті, воно також поміщає людину в новий контекст, утворюючи нові відносини з іншими, де особа вже не є самотньою. «Охреститися – це увійти у велику спільноту Божого люду,

в "царство священників", у цю спільноту, яка виходить за межі часу й місця і справді є Божою сім'єю: це увійти в спільність Божих дітей», – зазначає він.

За його словами, будучи охрещеним, ми перебуваємо у незмірній спільності, яка виходить за межі народів, де кожен охрещений стає моїм братом чи сестрою, і таким чином перебуваємо у справжній Божій родині. «Це включає мою відкритість на всю повноту Церкви, внутрішню католицькість, і те, що я живу не для себе, а в цій великій спільноті. Я б сказав, що змиття первородного гріха і освятна Божа благодать означають саме це: що я звільняюся від замкненості в собі і що Бог вводить мене в це велике сопричастя», – зауважує проповідник.

По-друге, якщо внаслідок Святої Тайни Хрещення людина отримує «царське священство», то це означає, що священник та кожен християнин «не існує для себе, а завжди для інших, на служінні іншим».

Папа Бенедикт XVI навів приклад Ізраїлю, який існував, щоб бути маяком для інших народів, місцем Божої присутності у світі, з якого можна було побачити і почати пізнавати, що там перебуває Бог. Схожим чином Церква створена не для себе самої, але «як Божа присутність, яка дає світло іншим». «І те, що стосується Церкви як такої, стосується і кожного з нас. Я не є християнином просто для себе, бо бути християнином значить служити іншим, щоб від мене йшло якесь світло, аби Бог був пізнаний у світі й був у ньому присутній», – наголошує він.

ЗВІЩАТИ БОГА У СВІТІ

Тлумачачи священничий вимір Хрещення, Папа Бенедикт XVI вказує, що згідно із класичним визначенням, священство призначене для проповіді, звіщення і для богопоклоніння. «Насправді, бути священником – а всі ми, як охрещені, є священниками – означає, що ми повинні, передусім, нести знання про Бога у світ, це вкрай необхідно; а щоб нести знання про Бога, ми самі повинні знати Бога, того Бога, Який показав нам своє обличчя у Христі. Отже, це основоположне доручення християнина: пізнавати Ісуса Христа щораз більше, пізнавати Бога дедалі більше, пізнавати голос Господа сьогодні, щоб бути здатним слідувати за Ним, щоб бути спроможними зробити Його знаним для інших», – підкреслює він.

Проповідник навів притчу святого Августина про батька, який страждав на сонну хворобу, і великою небезпекою було те, що одного разу впавши в сон, він більше не прокинеться. Тому його син повинен будити свого батька, щоб той постійно повертався до життя. «І це те, що повинен робити священник, а отже, і кожен християнин: не залишатися в сонній хворобі стосовно Бога. У цьому полягає велика небезпека сьогодення, що внаслідок сонної хвороби щодо Бога люди забувають про Бога, і таким чином людство себе губить», – наголошує Папа Бенедикт XVI, пояснюючи вимір звіщення, який впливає зі священничого служіння християнина.

ПРЕОБРАЖЕННЯ В ЛЮБОВІ

Іншим завданням, за словами проповідника, є богопоклоніння. «Людство завжди відчувало, що ми в боргу перед Богом, що ми повинні намагатися відповідати Богові, дякувати за Його доброту, і у такий спосіб народилося богопоклоніння. Пастухи приносили Богові ягнят як щось найдорожче, хлібороби – пшеницю і вино, і так далі», – пригадує 265-й Наступник апостола Петра. Однак Ізраїльський народ дедалі краще розумів, що це не та відповідь, яку очікує Бог (пор. Пс 49,13).

Він вказує на різні висловлювання пророків Старого Завіту, виокремлюючи чотири ключові слова, які репрезентують очищене богопоклоніння: знання, послух, вірність, милосердя, які перетворюють людину, щоб вона сама ставала жертвою та прославленням Бога. «Знання – це як основа: якщо ми не знаємо Бога, якщо ми сплячі стосовно Бога, то нічого не реалізується, тому перший пункт: прокинутися, щоб постати перед Богом, побачити, бути уважним до Його присутності. І від цього, так би мовити від розуму, поклоніння трансформується і спрямовується до серця, до волі, щоб стати послухом», – зауважує Папа Бенедикт XVI.

«Послух не є чимось зовнішнім, але вказує на те, що ми дозволяємо себе преображати згідно з Божою волею, що є нашим справжнім покликанням. А відтак вірність, постійність: не лише мить ентузіазму, але смиренне, день за днем, тривання вірності у преображенні в Бозі. І, врешті, милосердя, як любов, яка є наслідуванням Божої сутності».

Проповідник зауважує, що справжньою жертвою є насправді жива людина. «За однією з теорій, жертва – це знищення, але те, що подобається Богові, – це не знищення, а перетворення нашої волі, нашого буття згідно з Божою волею, і, живучи таким чином, ми щоразу більше стаємо образом і подобою Божою», – зазначає він.

Відтак Папа Бенедикт XVI підводить до центральної тези, згідно з якою справжнє преображення світу відбувається в жертві Христа, тому що «Він перетворив смерть на акт любові» і у такий спосіб відкрив шлях до Бога. Завдяки Святій Тайні Євхаристії, що є входженням в акт Христової любові, ми беремо участь у «перевтіленні світу і нас самих».

На завершення проповідник закликає християн дедалі більше ставати справжніми людьми Божими, преображаючись та оновлюючись у Христі. «*Молімося, щоб Господь знову здійснив між нами таїнство преображення і преобразив нас, аби ми були справді новозавітними священниками і справжньою прославою Бога, як живі люди, сформовані згідно Його волі*», – закликає Папа Бенедикт XVI.

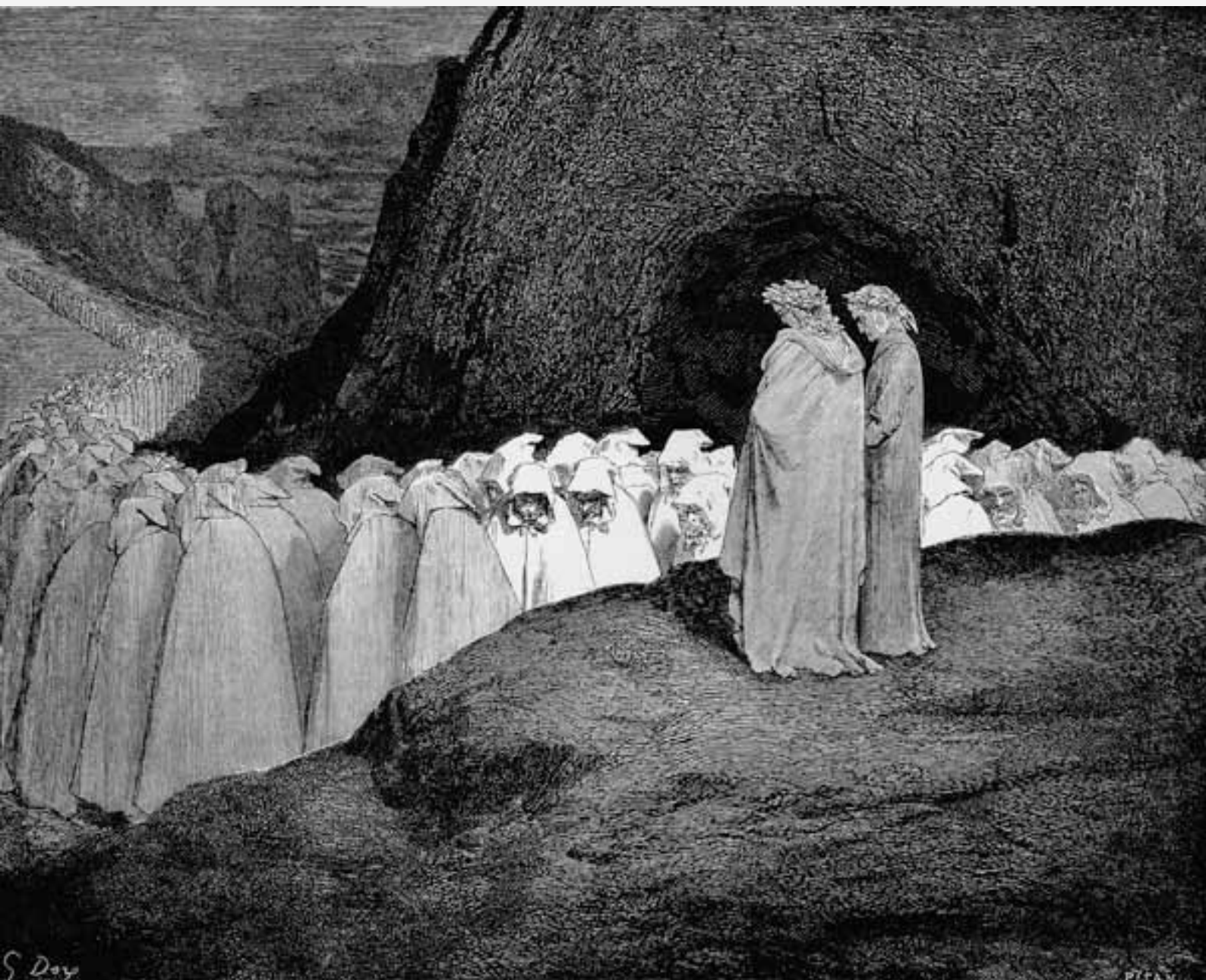
ПЕКЛО: ТРАГЕДІЯ НАДУЖИТОЇ СВОБОДИ

Із серії [#вічніістини](#)

12.08.2025 р.

Після моєї єпископської хіротонії, коли ми з Блаженнішим Любомиром вийшли на балкон Святоюрських митрополичих палат, щоб благословити людей і свічки (це було саме на свято Стрітіння Господнього), Блаженніший, примруживши з усмішкою очі, сказав мені: *«Владико, мені здається, що Ви – поганий редемпторист»*. Передчуваючи жарт, я запитав: *«Чому так кажете, Блаженніший?»* — *«Бо Ви наприкінці Літургії у своєму подячному слові згадали всіх і все, але про одну річ забули – про те, про що порядний редемпторист, властиво, ніколи не мав би забувати: Ви не згадали про пекло!»*

Блаженніший мав на увазі поширену практику серед місіонерів-редемптористів – присвячувати значну частину проповідей під час парафіяльних місій темі вічних істин, серед яких не могло бракувати й теми пекла. Саме над нею я, будучи все ж таки редемптористом (але не лише тому!), прагну разом із вами сьогодні застановитися.

Скажімо собі щиро: тема пекла не надто популярна серед проповідників. Дехто, зокрема на Заході, уникає цієї теми, намагаючись догодити слухачам і не бентежити їхнє «делікатне й чутливе вухо» пригадуванням про гріх і перспективу вічної загибелі. Хтось інший вважає (і в цьому є певна рація), що краще зосередитися на любові й добрі, ніж лякати пеклом, бо саме через творення добра ми йдемо вірним шляхом спасіння. А дехто не заглиблюється в цю тему, маючи вже тут, на землі, такий болісний досвід, що єдине слово, яке його адекватно описує, – це «пекло». Тому іноді можна почути: «Господи, коли я стану на порозі вічності, Ти напевно приймеш мене до неба, бо в пеклі я вже був – тут, на землі...».

Втім, небезпека пекла є реальною, і про це Боже Слово застерігає в багатьох місцях. Наведу лише кілька цитат, які не потребують пояснень:

«Кажу вам, що кожен, хто гнівається на брата свого, підлягає судові... А хто скаже братові: "Дурень!" – той підпаде під вогонь пекельний.» (Мт. 5, 22); «Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтеся радше Того, хто може погубити душу і тіло в пеклі.» (Мт. 10, 28); «І підуть ті на вічну кару, а праведники – на життя вічне.» (Мт. 25, 46); «Вони зазнають кари – вічної погибелі, – віддалені від обличчя Господа і від Його слави та могутності, коли Він прийде прославитися у своїх святих...» (2 Сол. 1, 9–10).

Дорога до пекла – це наслідок вільного вибору людини, точніше – наслідок зловживання цим безцінним даром свободи, який вона отримала від свого Творця. Пригадую проникливу проповідь святого Івана Павла II під час його першої апостольської подорожі до Польщі. Вслухаймося в ці слова Папи-слов'янина, які не втратили своєї актуальності і для нас, українців, сьогодні:

«Сьогодні хочу сказати вам про свободу – дар, який Бог дав людині. Свобода – це можливість сказати Богові "так" або "ні". Це дар і відповідальність одночасно... Чи може людина сказати Богові "ні"? Так, може. Бо людина є вільною... Втім, свобода – це не просто можливість робити, що заманеться. Це покликання до відповідальності перед Богом і людьми. Коли людина каже Богові "ні", вона не просто відмовляється від Його любові – вона руйнує своє власне життя, бо справжня свобода існує лише у зв'язку з правдою і добром... Пам'ятайте: людина не лише може сказати Богові "ні", але й повинна вільно обирати Його, аби зростати в істині й любові. Свобода без вибору добра веде до розпаду і страждань... Нехай Бог допоможе нам усім бути вірними дарові свободи і жити так, щоб наш вибір був завжди на боці добра, любові й правди.»

МОЛИТВА

«Ісусе, людей Визволителю; Ісусе, пекла Переможцю; Ісусе, душі моєї Утішителю; Ісусе, розуму мого Просвітителю; Ісусе, Світе мій, просвіти мене; Ісусе, від усяких мук визволи мене; Ісусе, спаси мене, негідного. Ісусе, Сину Божий, помилуй мене» (Акафіст до Господа нашого Ісуса Христа).

Владика [Богдан Дзюрах](#);
зображення: Ґустав Доре, «Пекло»,
ілюстрація до «Божественної комедії» Данте Аліґ'єрі

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ ПОХОРОН АНДРІЯ ПАРУБІЯ

02.09.2025 р.

2 вересня у Львові попрощалися з Андрієм Парубієм – українським політичним і громадським діячем, одним з організаторів Революції Гідності, співзасновником Народного руху «Спадщина», багаторічним народним депутатом України та головою Верховної Ради VIII скликання.

Чин похорону в архикатедральному соборі Святого Юра очолив владика Борис, архієпископ і митрополит Філадельфійський, у співслужінні з владикою Володимиром Груцюю, єпископом-помічником Львівської архієпархії, і численним духовенством. У храмі разом із родиною та близькими покійного зібралися представники влади різних рівнів, громадських організацій, соратники й однодумці.

У проповіді владика Борис наголосив на жертвності життя Андрія Парубія та духовному заповіті, який він залишив: «Андрія стратили за тебе, за мене, за нас. І сьогодні він промовляє до нас востаннє: любіть один одного... Любіть і захищайте навіть ціною власного життя нашу Богом дану гідність. Захищайте братів і сестер. І не бійтеся навіть найбільшої жертви. Я її зложив. Але в Господі я переходжу від смерті до життя».

«Наша присутність тут сьогодні, – додав митрополит, – зобов'язує нас до моральної тонкості, до ясності наших завдань, до єдності, до смирення у служінні, до жертвності і певності, що так, як у Христі ми переходимо від смерті до життя, так і на цьому світі Божа правда переможе. Нехай вічною буде пам'ять нашого брата, нашого провідника, християнина, громадянина, українця Андрія Парубія, який віддав своє життя за тебе, за мене, за нас».

Після богослужіння похоронна процесія вирушила на площу Ринок, де відбулося загальноміське прощання. Згодом тіло покійного було поховане на Личаківському цвинтарі.

Напередодні, 1 вересня, у соборі Святого Юра було звершено парастас за Андрієм Парубієм. Його очолив владика Петро, єпископ Сокальсько-Жовківський, у співслужінні із владикою Володимиром Груцою, а також єпископами-емеритами Степаном Меньком і Михайлом Колтуном.

«Для всіх, хто знав Андрія, – зазначив владика Володимир, – звістка про його раптовий відхід у вічність стала драматичною миттю... Брехня й неправда зовсім не трималися його, бо він не був їхнім адресатом. Він намагався жити своє життя інтенсивно. Адже воно коротке, незалежно від того, скільки людині судилося прожити в цьому світі».

Департамент інформації УГКЦ;
Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ